

Piše: Zoran Buhač, pedagog

Šivanje je jedno od najstarijih umijeća poznatih čovjeku. Nekada davno našim je precima bilo jako zima pa su se morali snaći za sebe kako bi se zaštitili od studeni i smrzavanja te su u namjeri očuvanja vlastita života naučili nešto što nam pomaže i dan danas. Spajanje tkanina uz pomoć igle i konca je danas nažalost postala zaboravljeno umijeće jer živimo u doba konzumerizma kada je sve jeftino i potrošno pa čak i kada nam otpadne gumb ili se nam se podere komad odjeće vični smo kupovanju novog komada jer nam se neda ili smo zaboravili to činiti. Oni stariji koji su u osnovnu školu išli jako, jako davno sjećaju se školskog predmeta koji se zvao domaćinstvo i gdje se šivanje učilo kao i sve drugo. Danas kada djecu svijet uči da koriste samo jedan ili eventualno dva prsta ruke kako bi klizili po ekranima elektronskih uređaja doista je vrijedna pažnje inicijativa u predškolskoj odgojnoj skupini Pčelice koji su se odlučili baviti šivanjem. Nakupilo se tu nogo materijala raznih boja i dezena na koje su djeca nacrtala životinje, zatim izrezala nacrtane oblike te ih zatim šivali i za kraj punili vatom kako bi načinili vlastite plišance. Jako su uživali u ovim radnjama i ponosno pokazali što su njihove ruke u stanju učiniti kada uposle i više od ona dva prsta koja od njih traže mobiteli i drugi uređaji. Za sve one koji se brinu za sigurnost djece kod šivanja, ne moraju brinuti jer su oni vrlo pažljivi, a i koriste ono što se zove sigurnosna igla kojom se ne mogu ozlijediti.

